

μονι δαίμων 115 εὔτέ τις ἀμπλακίησι φόνω φίλα γυῖα μίγνῃ . . . δαίμονες οἶτε μακροίονος λελάχασι βίοιο Πυθαγόρειοι C 2 (DK I 463,3) τὸν δ' ἐκ χαλκοῦ . . . ἤχον φωνὴν εἶναί τινος τῶν δαίμωνων ἐναπειλημμένην τῷ χαλκῷ.

δαίς. Ἐδεσμα/γεῦμα, food/feast, Ἐμπεδοκλῆς 137.4 σφάξας ἐν μεγάροισι κακὴν ἀλεγύνατο δαῖτα.

δαίφρων. Σοφὸς/συνετός, wise/prudent, Ἐμπεδοκλῆς 1 δαίφρωνος Ἀγχίτεω νιέ. Πρβλ. δαήμων, δεδάηκε.

δάκρυον. Δάκρυ, tear, Ἐμπεδοκλῆς 6.3 Νῆστις θ', ἡ δακρύοις τέγγει κρούνωμα βρότειον Πυθαγόρειοι C 2 (DK I 463, 1) ὅτι τὴν θάλατταν μὲν ἐκάλει εἶναι δάκρυον. Πρβλ. ἰδρώς, κρούνωμα.

δάκτυλος. Δάκτυλο χεριοῦ ἢ ποδιοῦ, finger or toe, Μέλισσος 8(3) τῷ δακτύλῳ κατατρίβεσθαι Διογένης 6.13-14 ἐπὶ τὸν μέγαν δάκτυλον . . . ἐπὶ τὴν ἄλλην χεῖρα καὶ δακτύλους 6.24 καὶ ἐντεῦθεν ἐπὶ τοὺς δακτύλους διατείνουσιν (sc. αἱ φλέβες).

δάμνασθαι. Κατισχύω, prevail, Παρμενίδης 7.1 οὐ γὰρ μήποτε τοῦτο δαμῆ εἶναι μὴ ἐόντα.

δαπάνη. Δαπάνη, expenditure, Δημόκριτος 229 φειδώ τοι καὶ λιμὸς χρηστή· ἐν καιρῷ δὲ καὶ δαπάνη γινώσκειν δὲ ἀγαθοῦ. Πρβλ. φειδώ, λιμὸς.

δάπτειν. Καταβροχθίζω, devour, Ἐμπεδοκλῆς 136 οὐκ ἐσοῦατε ἀλλήλους δάπτοντες ἀκηδείησι νόοιο.

δατεῖσθαι 1. Κατανέμομαι, be distributed, Διογένης 3.1 οὐ γὰρ ἂν οἶόν τε ἦν οὕτω δεδάσθαι ἄνευ νοήσιος **2.** Διαμοιράζω, distribute, Δημόκριτος 279 τοῖς παισὶ χρῆ τῶν ἀνυστῶν δατεῖσθαι τὰ χρήματα.

δαψιλός. Πολὺ ἀραιός, very rare, Ἐμπεδοκλῆς 39 εἴπερ ἀπείρονα γῆς τε βάθη καὶ δαψιλὸς αἰθήρ.

